

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 161/2025-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s.r.o., Dostojevského 12, Poprad, proti postupu Okresného súdu Liptovský Mikuláš a Krajského súdu v Žiline v konaní sp. zn. 7Nt/4/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného a krajského súdu v konaní o návrhoch na povolenie obnovy trestného konania a prerušenie výkonu trestu.

II.

2. Sťažovateľ podal 12. júna 2023 návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci a 20. júna 2023 návrh na prerušenie výkonu trestu. Uznesením z 15. augusta 2023 okresný súd návrh sťažovateľa zamietol. Proti tomu podal sťažovateľ 18. septembra 2023 sťažnosť. Krajský súd uznesením z 30. októbra 2023 zrušil uznesenie okresného súdu a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Okresný súd nariadil verejné zasadnutie na 24. január 2024, na ktorom zamietol oba návrhy sťažovateľa. Proti rozhodnutiu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú doplnil 17. mája 2024 a 10. septembra 2024. Listom z 10. septembra 2024 žiadal sťažovateľ krajský súd o rozhodnutie vo veci, keďže vec napadla na krajský súd ešte 2. apríla 2024. Sťažovateľ podal 24. septembra 2024

žiadosť predsedníčke krajského súdu, ktorá bola vybavená 14. októbra 2024 s tým, že podľa predsedníčky nedochádza vo veci k priet'ahom v konaní.

3. Uznesením krajského súdu zo 7. októbra 2024 bolo uznesenie okresného súdu z 24. januára 2024 zrušené a okresnému súdu uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Sťažovateľovi bolo toto rozhodnutie doručené 28. novembra 2024. Dňa 15. januára 2025 sa na okresnom súde konalo verejné zasadnutie, na ktorom okresný súd povolil obnovu konania a sťažovateľa nezobral do väzby. Proti rozhodnutiu podal prokurátor 17. januára 2025 sťažnosť, ktorej odôvodnenie nebolo sťažovateľovi ku dňu podania ústavnej sťažnosti doručené. Rovnako mu nebolo doručené rozhodnutie okresného súdu.

III.

4. Sťažovateľ uviedol, že je vo výkone trestu odňatia slobody sedem rokov a osem mesiacov, a preto by mala byť jeho vec prioritne vybavená. Podľa neho postup okresného súdu aj krajského súdu v namietanom konaní, pri ktorom dochádza k priet'ahom v konaní, súvisí s tým, že je Róm, a preto sú všeobecné súdy zaujaté, nekonajú objektívne, nestranne a v primeraných zákonných lehotách.

IV.

5. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priet'ahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priet'ahom vo vyhotovovaní rozhodnutia, ktorakol'vek zo strán môže podať sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Podľa § 55 ods. 5 Trestného poriadku o sťažnosti pre nečinnosť musí rozhodnúť senát nadriadeného súdu do piatich pracovných dní od prevzatia veci, a ak zo strany súdu nedošlo k priet'ahom, sťažnosť pre nečinnosť sa zamietne, no ak je sťažnosť opodstatnená, určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

6. Tento prvok dáva ktorejkoľvek strane trestného konania právo na to, aby nadriadený súd určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Preto ide o účinný prostriedok nápravy, prostredníctvom ktorého sa sťažovateľ môže účinne domáhať ochrany svojich práv (II. ÚS 31/09, II. ÚS 531/2017, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, III. ÚS 263/2021). Takmer zhodná právna úprava je obsiahnutá v § 91 rakúskeho zákona o organizácii súdov – *Gerichtsorganisationsgesetz* s titulom návrh na stanovenie lehoty a Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku z 30. januára 2001 vo veci Holzinger proti Rakúsku dospel k záveru, že návrh na stanovenie lehoty na vykonanie úkonu podľa tohto zákona je vnútroštátnym prostriedkom nápravy, ktorého nevyčerpanie zakladá neprijateľnosť sťažnosti podľa čl. 35 ods. 1 dohovoru.

7. Nápravu ústavnou sťažnosťou namietaných priet'ahov v postupe okresného a krajského súdu spočívajúcich v tom, že právoplatne nebolo rozhodnuté o návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania a prerušenie výkonu trestu, sťažovateľ mohol a môže dosiahnuť návrhom podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý však nepodal. Tým nevyčerpal právny prostriedok, ktorý mu na ochranu jeho ústavných práv priznáva zákon. Preto je jeho ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov

v znení neskorších predpisov neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) tohto zákona odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2025

Robert Šorl
predseda senátu